

mindelige Pinsetravlhed, som ogsaa er kommet over Rigsdagen. Der er meget, der skal gøres færdigt og gøres færdigt i en Fart; Pinsetøjet skal bringes i Orden, Regeringen skal have nogenlunde anstændige Klæder at gaa med, i hvert Fald et Aars Tid.

Formanden: Trediebehandlingen i Dag skyldes Ønske fra Medlemmer om at blive fri for Afstemning i Morgen.

Borgbjerg: Derfor har jeg vel alligevel Ret til at se den som et Led i den almindelige Pinsetravlhed — det gælder ikke blot denne Sag, men en hel Række Sager. I Formiddags havde vi Møde i det Udvalg, som behandler Restaurationsskatten og Chokolade- og Sukkervareskatten, og der blev valgt Ordfører. Ogsaa de Sager skal gøres færdige, og Meningen er jo, at fra den 20. Juni — tror jeg det er, Datoen er sat til — maa Regeringen absolut have det nye Pinsetøj at gaa med, selv om det nu bliver lidt bagefter. Dette Lovforslag skulde imidlertid absolut gennemføres forinden Pinsen. Tidligere var det op ad Paaske, at Travlheden bemægtigede sig Rigsdagen, nu er det op imod Pinse. Skrædderne sidder paa Bordet, Lappeskrædderne er travlt beskæftigede, deriblandt ogsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann; det ærede Medlem har offentligt rost sig, ser jeg — i Gaar var det vist —, af at være en særdeles ferm og kunstfærdig Lappeskrædder, han under gerne de Herrer en Klædning en 20—30 Kr. billigere, selv om der er en enkelt Silketrævll deri. Og sammen med ham hører det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der skal anbefale Chokolade- og Sukkerskatten til dem, der skal give Regeringen det nye Pinsetøj og give det i det rette Øjeblik.

Jeg var ganske vist i Efteraaret, da Toldlovsforslaget og de andre Lovforslag om indirekte Skatter af lignende Art var til første Behandling, ikke helt sikker paa, at just de ærede Medlemmer, jeg her har nævnt, vilde være med, at de vilde spænde sig i Tøjet; det var jo ganske klart, at det var ikke blot indirekte Skatter — dem, sværmer de Herrer for, det er deres Partis Svaghed i hele Toldspørgsmaalet —, men Skatter af en saadan Art, saa indgribende, saa forulempende for Erhvervslivet og for Forretningslivet, at man paa Forhaand maatte mene, at hvis der i det konservative Folkeparti overhovedet er nogle Medlemmer, en Fløj, der har Føling med Erhvervslivet og særlig med Byernes Erhvervsliv, maatte de stille sig meget køligt for ikke at sige

fjendtligt til saadanne Lovforslag. Man har tidligere ment — og det er blevet paastaet offentligt, f. Eks. af et tidligere Medlem af dette Ting —, at der var en saadan Industriefløj i det konservative Folkeparti, en Industriefløj, der endog en vis Tid skulde være saa overmægtig, at den trak hele det øvrige Parti med sig. Jeg har altid stillet mig skeptisk overfor denne Bedømmelse. Jeg har set efter med Kikkert, og jeg har set efter med Lup, men aldrig har jeg kunnet faa Øje paa en saadan overmægtig Fløj indenfor det konservative Folkeparti. I alt Fald er den Maaned efter Maaned stadig blevet mindre, nu kan man overhovedet ikke øjne den; hvis den eksisterer, maa den være ganske mikroskopisk. Nu viser det sig ogsaa, at de to ærede Medlemmer Hr. Drachmann og Hr. Korsgaard staar op, den ene i Dag og den anden om et Par Dage, og anbefaler disse nye for Erhvervslivet og Forretningslivet saa generende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Det er Led i de almindelige store Forligsforhandlinger. Aldersrenteforslaget skal nu gennemføres paa samme Maade, ved et Forlig mellem Venstre og det konservative Folkeparti. Den højtærede Finansminister stillede forleden i Udsigt, at maaske endogsaa Toldloven skulde gennemføres i Sommer. Men i alt Fald skal Militærlovene gennemføres i Sommer, de taaler ikke at vente. Og vi har hørt af det konservative Folkepartis store Fører, at hvad de to Regeringspartier, de to forenede Højrepartier, ikke kan enes om, det skal vente, men hvad de kan enes om, det skal fremmes. Hvis Regeringen eller dens Parti finder paa i en enkelt Sag at enes med de Radikale eller med Socialdemokraterne — og det er sket ved en af Skattelovene, ved Forslaget om Ejendomsskylden, om Grundskylden —, saa er der ikke stærk Travlhed, det gaar saa jævnt, temmelig langsomt; men de Konservatives Fører har ogsaa erklæret, at saa kan Sagen vente, saa skal den vente. Det, de to Partier kan enes om, skal fremmes, alt med det store Maal for Øje at faa Militærforliget i Orden i rette Tid, for det kan ikke vente, Hær og Flaade taaler det ikke, har den højtærede Finansminister udtrykkelig erklæret.

Hvis jeg saa udelukkende rent parti-egoistisk paa Stillingen, kunde jeg egentlig kun glæde mig over denne politiske Udvikling, dette, at det konservative Folkeparti og Venstrepartiet smelter sammen i eet stort konservativt Samlingsparti, hvor det er vanskeligt at se, hvad der er højre Fløj, og hvad der er venstre Fløj. Vi naar igen, som